

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 17. 04.	Vazmeni ponedjeljak	u 10,00; u 12,00 i u 19,00 sati
Utorak 18. 04.	Vazmeni utorak	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 19. 04.	Vazmena srijeda	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 20. 04.	Vazmeni četvrtak	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 21. 04.	Vazmeni petak	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 22. 04.	Vazmena subota	u 7,30 i u 19,00 sati
Nedjelja 23. 04.	NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA	u 7,30; 10,00; i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00;** i u 19,00 sati.
- Danas je u 18,00 sati svečana pjevana Večernja. Pozvani ste svi!
- Sutra na uskrсни ponedjeljak sv. mise su u 10,00 sati, u 12,00 sati hodočasnička i u 19,00 sati. Također sutra Caritas organizira posjet Domu umirovljenika u Veli Lošinj. Polazak je ispred zgrade Policije u 15,30 sati.
- Puhački orkestar „Josip Kašman“ imat će sutra navečer nakon večernje sv. mise u 20 sati svoj uskrсни koncert u župnoj crkvi.
- Tradicionalno je da se za Uskrs peku pogače ili pince. Oni koji žele darovati koju pogaču ili pincu mogu donijeti u sakristiju pa će se to darovati onima koji to sebi ne mogu priuštiti.
- U utorak ima Schönstattski pokret svoj mjesečni molitveni susret.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje.
- U subotu je sv. Misa u 9,00 sati u kapeli Gospe Žalosne - Adolorati, a popodne je u 19,00 sati u župnoj crkvi.
- Tisak: Glas koncila i Živo vrelo.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su nedjeljom u 9,00 sati, ostale dane u 18,00 sati, u ponedjeljak je sv. misa u 9,00 sati, a u petak neće biti sv. mise.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
www.zupa-bdm-losinj.hr; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

Župa Rodenja B.D.Marije

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: X

16. travnja 2017.

Broj: 445

VAZAM NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODNJEGA

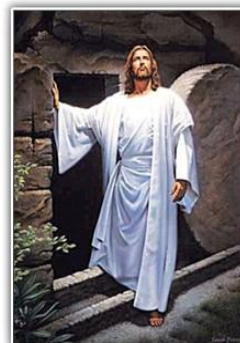
Današnja čitanja

Prvo čitanje: Dj 10,34a.37-43

Drugo čitanje: Kol 3,1-4

Evangelje: Iv 20,1-9

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: "Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše." Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upознаše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

„Ako ste suoskršli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu! Kad se pojavi Krist, život vaš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi.“

Kol 3,1-4

U duhu gornjeg teksta čestitamo od srca svima
SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS!

Svećenici Malog Lošinja

USKRSNO PISMO

Draga braćo i sestre!

Današnja civilizacija u svojim je temeljima silno opterećena neprestanim hrljenjem u novo, bez obzira da li to novo označava naprednije ili nazadnije od onog starog. Mi, kao djeca svoga vremena, također svaku novu godinu dočekujemo sa željom da bude bolja od stare, a odmah po njezinu dolasku nastavljamo tamo gdje smo u staroj stali i borimo se s istim problemima i brigama.

Evo prošla su tri mjeseca od lijepih novogodišnjih želja, a statistika pokazuje da je smrtnost u našoj domovini samo u siječnju ove godine 42% veća nego u isto vrijeme prošle godine. Iseljavanje mladih koji traže posao nije zaustavljeno, makar brojni obznanjaju kako i nama u Hrvatskoj nedostaje radnika. Mediji nas neprestano zasipaju vijestima kako u našoj domovini nema svijetle budućnosti, pa kao da nam ni ne preostaje ništa drugo nego iseliti se u tuđe zemlje u kojima »teče med i mlijeko«. S druge strane, državne institucije kao vatrogasci pokušavaju spasiti što se spasiti daje naglašavajući kako je natalitet i prirast stanovništva od strateške važnosti za opstojnost ove zemlje, a sami smo svjedoci da ljudski život u tim istim institucijama nije zaštićen od začeca do prirodne smrti. Sve se više čini kao da ovu lijepu zemlju treba učiniti lijepom i privlačnom samo turistima i strancima, a ocrniti je i predstaviti je što ružnijom nama samima. Kao da namjerno, ili po nečijem diktatu, oduzimamo nadu sebi samima i nezaustavno trčimo u nekakvu nacionalnu letargiju kojoj se smisao ne da nazrijeti.

Pitam se, kako ćemo u takvom emocionalnom ozračju slaviti blagdan Kristova uskrsnuća koji nam svake godine dolazi u proljeće – vrijeme kad sve oko nas podsjeća na život i kad život izbija na svakom koraku a samo je u nama beživotnost perspektivnosti i djelujemo kao da nam je pokopana svaka nada? Možda se i mi tako lako možemo ogledati u riječima proroka Jeremije, koji plače nad sudbinom izraelskog naroda vapijući: »Čak i proroci i svećenici lutaju po zemlji i ništa ne znaju.« (Jr 14,18).

U svojoj nastupnoj enciklici Radost evanđelja papa Franjo razbija ta naša pitanja pozivom: »Ne dopustimo da nam se ukrade nada!« (EG, 86). Ako je u našoj zemlji više od 80% katolika, da li smo mi zakazali kao ljudi i kao kršćani? Tko nam je ukrao nadu? Hoćemo li se sakriti iza otrcanih fraza poput one »neka institucije odrade svoj posao« pa ćemo od njih zatražiti da nam pronađu kradljivce nade?

Da li smo uopće imali nadu ili je bila toliko slaba i površna da smo podlegli kolektivnom beznađu kao još jednom obliku pomodarstva koji bi mogao glasiti: »Bitno je da je novo i da je trend, nek' smo mi in pa makar nas i ne bilo više«?

Daleko bile od nas ove misli i ovi osje-ćaji! Vratimo povjerenje u sebe i vratimo nadu ovom narodu! Čujmo poziv mudrog Siraha: »U tvojoj je moći da budeš vjeran!« (Sir 15,15b).

Dugujemo vjernost i nadu braniteljima i rodoljubima koji su za ovaj narod i ovu zemlju dali svoj život, kao i generacijama kojima ćemo ostaviti našu domovinu. Ako nas je Gospodin Bog pozvao u sadašnji trenutak povijesti, onda on

računa s nama i vjeruje u nas da ćemo mi nastaviti izgrađivati ovaj svijet kao Božji svijet. Naš je život svjedok Božjeg povjerenja da će naša povijest i dalje biti povijest spasenja, da ova domovina u kojoj smo rođeni i u budućnosti treba nama pripadati. Isus Krist se utjelovio i rodio u narodu kojeg je Bog izabrao kao svoj narod. On je taj narod ljubio, tom je narodu propovijedao Radosnu vijest, njemu je učinio nebrojena čudesa, njega je opominjao, nad njim je plakao, za njega je molio.

Krist je od svog ljubljenog naroda bio neshvaćen i neprihvaćen, ali ni tada ga nije prokleo, nije svoj narod i svoju zemlju napustio, pobjegao u neki život »gdje je sve po mom«, nego je pošao na križ i pokazao da je ljubav snažnija od smrti, da je praštanje veće od osvete, da se i u vlastitoj boli, razapet iz mržnje, može misliti na drugog, da se i raskajanom razbojniku nebo može darovati.

Isus je sav svoj zemaljski život proveo u nerazdruživom zajedništvu i intimnoj povezanosti s nebeskim Ocem i do posljednjeg daha, na svojoj koži, pokazao koliko nas Otac ljubi i kolika je cijena našega spasenja.

Isusovo uskrsnuće Očev je odgovor na život i smrt za drugoga. Bog Otac nije mogao dopustiti da takav život ostane u grobu i da tolika ljubav bude prekrivena zaboravom. Uskrsnuće je samo posljedica oblika života koji za sva vremena ostaje jedini uzor i nadahnuće svim pokoljenjima. U Kristovu uskrsnuću zajamčena je nada i sigurnost da će svaki onaj koji se uputi Kristovim putem neizbježno proći svojom Kalvarijom, donijeti svoj križ na Golgotu, ali i doživjeti istu sudbinu Isusa Krista Uskrsnuloga.

Zato je uskrsnuće stvarna novost. Uskrsnuće je novi oblik života i novi način postojanja. Uskrsnuće će uvijek biti suvremeno jer je svezremeno, jer nadilazi vremena, jer će u njemu biti ispunjena sva ljudska nada i očekivanja. Uskrsnuće će uvijek biti novo jer ćemo nastaviti rasti u spoznaji Boga i svaka nova spoznaja buditi će u nama želju da ljubimo više i jače. Uskrsnuće je novost jer će se samo tako Isusov poziv: »Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!« (Mt 5,48) protegnu-ti kroz svu vječnost te postati temeljem našeg svakodnevnog življenja jer je »Krist, naša nada« (usp. 1 Tim 1,1).

U svjetlu Božjeg očinstva i Kristovog sinovstva slavimo ove godine i Drugi biskupijski susret obitelji pod geslom Očinstvo i majčinstvo – dva lica roditeljskog poslanja. Slaveći Kristov Vazam, pozivamo sve očeve i majke da si za uzor uzmu djelovanje samog Oca nebeskog. Roditelji koji se u međusobnom darivanju ugledaju u Božje nesebično očinstvo i svu svoju roditeljsku ljubav preliju u srce svojih sinova i kćeri, kako bi se njihova djeca od njih naučila pravoj roditeljskoj ljubavi, s pravom očekuju da im veličinu takve ljubavi djeca uzvrate u svoje vrijeme.

Neka radost Uskrslog Gospodina i pobjeda života nad svakom vrstom sebičnosti i otuđenosti prožme srce, misli i osjeća je svih žitelja naše biskupije, svih obitelji, svećenika, redovnika i redovnica, mladih i starih, zdravih i bolesnih, i neka cijela naša domovina s Raspetim pobjednikom doživi zoru svoga uskrsnuća te zablista neugasivom nadom, vjerom i ljubavlju!

Od srca vam to želi i slavlje Uskrsa čestita, vaš biskup Ivica